

Fremsat den 17. november 2010 af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg)

Forslag
til
Lov om ændring af lov om sygedagpenge
(Udvidelse af arbejdsgiverperioden)

§ 1

I lov nr. 563 af 9. juni 2006 om sygedagpenge, som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, lov nr. 389 af 27. maj 2008 og senest ved § 2 i lov nr. 701 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, § 24, stk. 2, nr. 1 og 2, § 30, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 56, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, nr. 3, og § 61 ændres ”21 kalenderdage” til: ”30 kalenderdage”.

2. § 40, stk. 1, affattes således:

”En arbejdsgiver, der udbetaler løn under en lønmodtagers sygefravær, skal anmelde fraværet til lønmodtagerens opholdskommune senest 4 uger efter 1. fraværsdag, hvis fraværet strækker sig ud over 21 kalenderdage.”

§ 2

Loven træder i kraft den 2. januar 2012.

§ 3

Stk. 1. Uanset § 24, stk. 2, nr. 1 og 2, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, skal der ved beregningen af sygedagpengeperioden efter § 24, stk. 1, eller § 25, stk. 1, i lov om sygedagpenge, ikke medregnes de dage, der ligger før den 2. januar 2012, og for hvilke der er udbetalt sygedagpenge eller løn fra arbejdsgiveren i de første 21 kalenderdage af sygefraværsperioden, eller udbetalt sygedagpenge fra kommunen i de første 21 kalenderdage af sygefraværsperioden for lønmodtagere.

Stk. 2. § 56, stk. 2, nr. 3, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse på sager, hvor anmodning om kommunens godkendelse af en aftale efter lovens § 56 er indgivet før den 2. januar 2012. Disse sager behandles efter de hidtil gældende regler.

§ 4

Stk. 1. Uanset § 14, stk. 2, nr. 3 og 4, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, indgår de kommunale merudgifter for kommunerne som arbejdsgivere, der følger af § 1, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til kommunerne.

Stk. 2. Uanset § 3, stk. 2, nr. 3 og 4, i lov om regionernes finansiering, indgår de regionale merudgifter for regionerne som arbejdsgivere, der følger af § 1, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til regionerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser
 - 4.2. Administrative konsekvenser
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget fremsættes som led i aftalen mellem regeringen (Venstre og Konservative), Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om finansloven for 2011.

Lovforslaget er desuden en del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af den del af aftalen fra maj 2010 om genopretning af dansk økonomi, hvorefter der skal gennemføres en forhøjelse af private og offentlige arbejdsgivers bidrag til arbejdsmarkedsformål m.v. med henblik på at opnå et samlet provenu på $\frac{3}{4}$ mia. kr.

Som led heri foreslås det at ændre sygedagpengelovens regel om længden af arbejdsgiverperioden, dvs. den periode hvor arbejdsgiveren har pligten til at udbetale sygedagpenge til den ansatte. Efter forslaget udvides perioden fra 21 kalenderdage til 30 kalenderdage.

Ændringen vil give den enkelte arbejdsgiver - både privat og offentlig - en øget økonomisk tilskyndelse til at føre en aktiv sygefraværspolitik og dermed i højere grad forebygge det kortvarige sygefravær.

Lovforslaget skal i forhold til de økonomiske virkninger ses i sammenhæng med lovforslag L 8 om ændring af lov om sygedagpenge, som regeringen fremsatte den 6. oktober 2010 med henblik på udmøntning af den del af aftalen om genopretning af dansk økonomi, der vedrører beskæftigelseskravet for ret til sygedagpenge fra kommunen og reglerne om

sygedagpenge på søgnehelligdage. Der henvises herom nærmere til de økonomiske bemærkninger til lovforslaget, jf. pkt. 3.

Lovforslaget skal ligeledes i forhold til de økonomiske virkninger ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner (Virksomhedsrettet aktivering, ændring af refusionssystemet m.v.). Der henvises herom nærmere til de økonomiske beregninger til lovforslaget, jf. pkt. 3.

Samtidig med nærværende lovforslag har regeringen endvidere fremsat forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge (Ændring af refusionssatser). Dette lovforslag har ingen betydning for nærværende lovforslag.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Ifølge sygedagpengelovens § 6, § 30 og § 61 afholder en arbejdsgiver – privat såvel som offentlig – i dag udgifterne til løn eller sygedagpenge i de første 21 kalenderdage af den ansattes fraværperiode på grund af sygdom (arbejdsgiverperioden). Efter de første 21 kalenderdage modtager arbejdsgiveren normalt sygedagpengerefusion fra kommunen som hel eller delvis kompensation for udgifter til sygedagpenge eller løn under sygdom.

Arbejdsgiverperioden har betydning for beregningen af perioden med ret til sygedagpenge (varighedsbegrænsningen) efter lovens § 24 og § 25, idet arbejdsgiverperioder ikke medregnes ved beregning af varighedsbegrænsningen.

Efter lovens § 40, stk. 1, skal en arbejdsgiver anmelde sygefravær ud over arbejdsgiverperioden på 21 kalenderdage til kommunen inden 4 uger, så kommunen kan nå at iværksætte opfølgning inden 8 uger, jf. lovens § 13.

Efter lovens § 55 kan mindre private arbejdsgivere tegne en sygedagpengeforsikring, der giver arbejdsgiveren ret til at få refusion fra kommunen for de sygedagpenge, som ligger inden for arbejdsgiverperioden. Der ydes dog ikke refusion for den 1. sygefraværsdag.

Arbejdsgiverperioden indgår desuden i reglerne om indgåelse af en aftale efter lovens § 56 om refusion til arbejdsgiver af sygedagpenge til en ansat med en langvarig eller kronisk sygdom. Aftalen betyder, at arbejdsgiveren får refunderet udgiften til de sygedagpenge, der ligger inden for arbejdsgiverperioden.

2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at arbejdsgiverperioden udvides fra 21 kalenderdage til 30 kalenderdage.

Med henblik på, at kommunen fortsat har samme tidsrum til at iværksætte en aktiv sygeopfølgning foreslås en tilpasning af ordlyden i lovens § 40, stk. 1,

om arbejdsgiverens anmeldelse af sygefraværet til kommunen, sådan at arbejdsgiveren fortsat har pligt til at anmelde sygefravær over 21 kalenderdage til kommunen inden 4 uger.

Anmelder en arbejdsgiver ikke sygefraværet inden for fristen på 4 uger, mister arbejdsgiveren retten til refusion frem til det tidspunkt, hvor han anmelder sygefraværet, jf. lovens § 59, stk. 3.

Har arbejdsgiveren ikke anmeldt sygefraværet senest 4 uger efter 1. fraværdsdag, fordi fraværet er afsluttet inden for 21 kalenderdage, kan der dog alligevel ydes refusion til arbejdsgiveren, jf. lovens § 59, stk. 4.

For at opnå sammenhæng mellem anmeldelsesfristen i lovens § 40, stk. 1 og undtagelsen i lovens § 59, stk. 4, foreslås det, at antallet af kalenderdage i lovens § 59, stk. 4, fortsat skal være 21.

Den foreslåede udvidelse af arbejdsgiverperioden vil endvidere blive indarbejdet i de regler, der i medfør af lovens § 55, stk. 4, er fastsat for sygedagpengeforsikringen for mindre private arbejdsgivere, således at der også tegnes forsikring for de dage, som arbejdsgiverperioden nu foreslås forlænget med.

Endelig foreslås det, at arbejdsgivere i forhold til ansatte, for hvem der er indgået en aftale om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom (en § 56-aftale), fortsat skal være friholdt for sygedagpengeudgifter i hele arbejdsgiverperioden.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
Forslaget medfører offentlige mindreudgifter og merudgifter for arbejdsgiverne.

Det forudsættes, at mindre private arbejdsgivere også fremover kan tegne en forsikring for de dage, som arbejdsgiverperioden bliver forlænget med, og at arbejdsgiveren - når der foreligger en § 56-aftale - fortsat er friholdt for sygedagpengeudgifter i hele arbejdsgiverperioden.

Det skønnes på den baggrund, at der vil være ca. 172.000 sygefraværssager årligt med en varighed på mere end 21 kalenderdage, der berøres af en udvidelse af arbejdsgiverperioden.

Udvidelse af arbejdsgiverperioden fra 21 til 30 kalenderdage skønnes i første omgang at medføre offentlige mindreudgifter til sygedagpenge på 576,4 mio. kr. vedrørende 4. fraværdsuge. De sparede sygedagpengeudgifter vedrørende 4. fraværdsuge tilfalder alene staten, idet der er 100 pct. statslig refusion i denne uge. De sparede sygedagpengeudgifter vedrørende 29. og 30. fraværdsdag skønnes at udgøre 189 mio. kr. og deles mellem staten og kommunerne, idet den statslige refusion fra 5.-8. fraværdsuge er på 50 pct.

Under forudsætning af, at der fortsat fremover almindeligvis udbetales sygedagpenge i 52 uger, betyder udvidelsen af arbejdsgiverperioden, at

starttidspunktet for de 52 uger skubbes med en uge og 2 dage. Dette betyder, at også udløbet af sygedagpengene skubbes en uge og 2 dage. Dette medfører merudgifter til sygedagpenge for kommunerne på 28,8 mio. kr. for en ekstra uge og 2 dage i perioden, hvor den statslige refusion er på 0 pct. for de, der falder for varighedsbegrænsningen.

De samlede sparede sygedagpengeudgifter skønnes til 736,6 mio. kr.

Dertil kommer sparede udgifter til anden offentlig forsørgelse i den sidste uge og 2 dage, der nu dækkes af sygedagpenge. De sparede offentlige forsørgelsesudgifter skønnes samlet at udgøre ca. 13,2 mio. kr., heraf 5,6 mio. kr. til kontanthjælp, 3,0 mio. kr. til ledighedsydelse, 3,0 mio. kr. til arbejdsløshedsdagpenge og 1,6 mio. kr. til revalidering. Udgifterne er fordelt mellem stat og kommune med antagelse om 30 pct. statslig refusion for kontanthjælp, ledighedsydelse og arbejdsløshedsdagpenge og 50 pct. ved revalidering.

Det er i beregningen forudsat, at refusionssatserne er ændret som foreslået i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner (Virksomhedsrettet aktivisering, ændring af refusionssystemet m.v.).

En samtidig udvidelse af sygedagpengeforsikringen for mindre private arbejdsgivere betyder en forhøjet præmiebetaling på 40,5 mio. kr., som tilfalder staten til delvis dækning af merudgifter til sygedagpenge til målgruppen.

Reglerne for sygedagpenge bliver endvidere justeret som led i genopretningsaftalen i form af et øget beskæftigelseskrav og ophør af ret til sygedagpenge på søgnehellidage, jf. lovforslag L 8 om ændring af lov om sygedagpenge. De tre forslag påvirker gensidigt hinanden. Der er derfor i beregningerne af udvidelsen af arbejdsgiverperioden taget højde for de øvrige ændringer på sygedagpengeområdet, hvorfor den samlede besparelse er reduceret med 30 mio. kr.

Dermed skønnes det samlede forslag at betyde offentlige mindredgifter i størrelsesordenen 760 mio. kr. årligt.

De skønnede økonomiske konsekvenser for 2011-2014 er vist i tabellen nedenfor. Det er forudsat, at forslaget træder i kraft den 2. januar 2012.

Tabel 1a. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om at udvide arbejdsgiverperioden fra 21 til 30 kalenderdage

Mio. kr., 2011 p/l	2011	2012	2013	2014
Stat		- 685,7	- 685,7	- 685,7
- Sygedagpenge		-670,9	-670,9	-670,9
- Øvrig forsørgelse		-4,3	-4,3	-4,3
- Kontanthjælp		-1,7	-1,7	-1,7
- Ledighedsydelse		-0,9	-0,9	-0,9

- Dagpenge	-0,9	-0,9	-0,9
- Revalidering	-0,8	-0,8	-0,8
- Præmieindtægter	-40,5	-40,5	-40,5
- Nedslag pga. øvrige sygedagpengeforslag	30,0	30,0	30,0
Kommuner	-74,6	-74,6	-74,6
- Sygedagpenge	- 65,7	- 65,7	- 65,7
- Øvrig forsørgelse	-8,9	-8,9	-8,9
- Kontanthjælp	-3,9	-3,9	-3,9
- Ledighedsydelse	-2,1	-2,1	-2,1
- Dagpenge	-2,1	-2,1	-2,1
- Revalidering	-0,8	-0,8	-0,8
I alt	-760,3	-760,3	-760,3

De økonomiske konsekvenser af forslagene vil indgå i forhold til fastsættelsen af de økonomiske rammer for kommuner og regioner for 2012.

Forslaget indebærer tab af sygedagpengerefusion for arbejdsgiverne. Ud af de samlede sparede sygedagpengeudgifter på 736,6 mio. kr. skønnes offentlige arbejdsgivere at få mindre sygedagpengerefusion svarende til 304,2 mio. kr. (67,8 mio. kr. til statslige arbejdsgivere, 189,3 mio. kr. til kommunale og 47,1 mio. kr. til regionale arbejdsgivere), mens private arbejdsgivere skønnes at få mindre sygedagpengerefusion svarende til 432,4 mio. kr. Staten, regionerne og kommunerne kompenseres ikke for disse merudgifter ved nærværende ændring af sygedagpengeloven.

Tabel 1b. Øgede arbejdsgiverudgifter fordelt på kommune, regioner og stat som følge af forslag om at udvide arbejdsgiverperioden fra 21 til 30 kalenderdage

Mio. kr., 2011 p/l	2011	2012	2013	2014
Private		432,4	432,4	432,4
Stat		67,8	67,8	67,8
Kommuner		189,3	189,3	189,3
Regioner		47,1	47,1	47,1
I alt		736,6	736,6	736,6

De samlede offentlige mindreudgifter skønnes at være på 456,1 mio. kr. i 2012 og frem.

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser fordelt på stat, regioner og kommune som følge af forslag om at udvide arbejdsgiverperioden fra 21 til 30 kalenderdage

Mio. kr., 2011 p/l	2011	2012	2013	2014
Stat		-619,2	-619,2	-619,2
Kommuner		116,0	116,0	116,0
Regioner		47,1	47,1	47,1
I alt		-456,1	-456,1	-456,1

Lovforslaget vil betyde en administrativ lettelse for kommunerne, der skal behandle færre sygedagpengesager.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for regionerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser

De private arbejdsgivere vil miste refusion af sygedagpenge svarende til 432,4 mio. kr. årligt.

4.2. Administrative konsekvenser

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

Lovforslaget har kun begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget er samtidig med fremsættelsen sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Ankestyrelsen, Danske Statsforvaltninger, Danske Handicaporganisationer, Det Centrale Handicapråd, Kristelig Fagbevægelse og Kristelig Arbejdsgiverforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Stat: 2011: 0 mio. kr. 2012: 685,7 mio. kr.	Stat: 2011: 0 mio. kr. 2012: 67,8 mio. kr.

	2013: 685,7 mio. kr. 2014: 685,7 mio. kr. Kommuner: 2011: 0 mio. kr. 2012: 74,6 mio. kr. 2013: 74,6 mio. kr. 2014: 74,6 mio. kr.	2013: 67,8 mio. kr. 2014: 67,8 mio. kr. Kommuner: 2011: 0 mio. kr. 2012: 189,3 mio. kr. 2013: 189,3 mio. kr. 2014: 189,3 mio. kr. Regioner: 2011: 0 mio. kr. 2012: 47,1 mio. kr. 2013: 47,1 mio. kr. 2014: 47,1 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	En administrativ lettelse for kommunerne	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		De private arbejdsgivere vil miste refusion af sygedagpenge svarende til 432,4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Lovforslaget vurderes alene at have begrænsede administrative konsekvenser
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter sygedagpengeloven har arbejdsgiveren pligt til at udbetale og afholde udgiften til sygedagpenge til en medarbejder i de første 21 kalenderdage af dennes sygefravær. Dette fremgår af lovens § 6, stk. 1, § 30, stk. 1, og § 61.

Det foreslås, at arbejdsgiverperioden udvides fra 21 kalenderdage til 30 kalenderdage.

Endvidere følger det af lovens § 24, stk. 2, at længden af arbejdsgiverperioden har betydning for varighedsbegrænsningen på 52 uger for sygedagpengene, idet sygedagpenge udbetalt i arbejdsgiverperioden ikke skal tælles med, når tidspunktet for varighedsbegrænsningens indtræden skal fastlægges.

Tidspunktet for varighedsbegrænsningens indtræden efter lovens § 24, stk. 2, flyttes som en konsekvens af forslaget tilsvarende.

Endelig følger det af lovens § 56, stk. 2, nr. 3, at der kan indgås en aftale om refusion til arbejdsgiver af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom, når arbejdsgiveren under det bestående arbejdsforhold allerede har udbetalt sygedagpenge eller løn i 21 kalenderdage for samme lidelse inden for de seneste 12 måneder.

Perioden på 21 kalenderdage, jf. lovens § 56, stk. 2, nr. 3, ændres tilsvarende til 30 kalenderdage.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter sygedagpengelovens § 40, stk. 1, har arbejdsgiveren pligt til at anmelde lønmodtagerens sygefravær til kommunen senest 4 uger efter den første sygedag. Arbejdsgiveren skal dog alene anmelde lønmodtagerens sygefravær, der ligger ud over arbejdsgiverperioden, der efter gældende regler er på 21 kalenderdage.

Begrundelsen for arbejdsgiverens pligt til at anmelde sygefraværet er, at kommunerne derved kan påbegynde den aktive sygeopfølgning, herunder indkalde til 1. sygeopfølgningssamtale inden 8 uger fra 1. fraværsdag.

For at opretholde arbejdsgiverens pligt til at anmelde lønmodtagerens sygefravær ud over 21 kalenderdage foreslås det, at der på baggrund af forslaget om at udvide arbejdsgiverperioden til 30 dage foretages en formuleringsmæssig ændring af bestemmelsen i lovens § 40, stk. 1. Arbejdsgiveren vil således fortsat være forpligtet til at anmelde sygefraværet senest 4 uger efter den første sygedag, såfremt sygefraværet har varet mere end 21 kalenderdage. Dermed sikres kommunernes mulighed for at iværksætte en aktiv sygeopfølgning.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 2. januar 2012.

Til § 3

De foreslåede ændringer i § 1, nr. 1, om udvidelse af arbejdsgiverperioden til 30 kalenderdage, træder i kraft den 2. januar 2012.

Ved beregningen af sygedagpengeperioden i forhold til dagpengenes varighed på som udgangspunkt 52 uger fraregnes der efter de gældende

regler de dage, for hvilke der er udbetalt sygedagpenge eller løn fra arbejdsgiveren i de første 21 kalenderdage af sygefraværperioden, eller udbetalt sygedagpenge fra kommunen i de første 21 kalenderdage af sygefraværperioden for lønmodtagere.

Udvidelsen af arbejdsgiverperioden til 30 kalenderdage skal imidlertid ikke have virkning for beregningen af den del af sygedagpengeperioden, der ligger før den 2. januar 2012. Det foreslås derfor i *stk. 1*, at der for så vidt angår sygedagpengeperioder, der ligger før den 2. januar 2012, ved beregningen af varighedsbegrænsningen alene skal fraregnes de dage, for hvilke der er udbetalt sygedagpenge eller løn fra arbejdsgiveren i de første 21 kalenderdage af sygefraværperioden, eller udbetalt sygedagpenge fra kommunen i de første 21 kalenderdage af sygefraværperioden for lønmodtagere.

Udvidelsen af arbejdsgiverperioden skal ikke have virkning i forhold til de aftaler efter lovens § 56 om refusion til arbejdsgiver af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom, der ligger før lovens ikrafttræden. Det foreslås derfor i *stk. 2*, at udvidelsen af arbejdsgiverperioden ikke finder anvendelse på sager, hvor anmodning om kommunens godkendelse af en aftale efter lovens § 56 er indgivet før den 2. januar 2012. Disse sager behandles efter de hidtil gældende regler.

Til § 4

Det følger af Aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om genopretning af dansk økonomi at der ”...*gennemføres en forhøjelse af private og offentlige arbejdsgivers bidrag til arbejdsmarkedsformål mv. med henblik på at opnå et samlet provenu på 3/4 mia.kr. Heri vil indgå en begrænsning af arbejdsgivernes fradrag for faglige kontingenter*”.

Det forudsættes således med aftalen, at staten, kommunerne og regionerne, i kraft af deres rolle som arbejdsgivere, ikke kompenseres for merudgifter, der følger af de foreslåede ændringer i § 1, nr. 1, om udvidelse af arbejdsgiverperioden til 30 kalenderdage.

Med bestemmelsen fraviges de gældende principper for compensation af kommuner og regioner ved merudgifter som følge af ændringer i udgifts- og opgavefordelingen samt statslig regulering af kommunernes og regionernes virksomhed, der ellers følger af § 14, stk. 2, nr. 3 og 4, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud samt § 3, stk. 2, nr. 3 og 4, i lov om regionernes finansiering.

Bestemmelsen har alene til formål at fravige de gældende principper for compensation af kommuner og regioner ved merudgifter for kommunale og regionale arbejdsgivere som følge af udvidelsen af arbejdsgiverperioden fra 21 til 30 kalenderdage. Fravigelsen omfatter ikke mindre/merudgifter for kommuner og regioner som myndigheder.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>		<i>Lovforslaget</i>
		§ 1
		I lov nr. 563 af 9. juni 2006 om sygedagpenge, som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, lov nr. 389 af 27. maj 2008 og senest ved § 2 i lov nr. 701 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:
<p>§ 6. Kommunen udbetaler sygedagpenge under sygefravær. Dog udbetaler arbejdsgiveren sygedagpenge til ansatte ved sygefravær i 21 kalenderdage fra 1. fraværsdag, jf. § 30.</p> <p>Stk. 2. - - -</p>		<p>1. I § 6, stk. 1, § 24, stk. 2, nr. 1 og 2, § 30, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 56, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, nr. 3, og § 61 ændres "21 kalenderdage" til: "30 kalenderdage".</p>
<p>§ 24. - - -</p> <p>Stk. 2. Ved beregningen af sygedagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke de dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn</p> <p>1) fra arbejdsgiveren i de første 21 kalenderdage af fraværperioden ved sygdom,</p> <p>2) fra kommunen i de første 21 kalenderdage af fraværperioden for lønmodtagere og i de første 2 uger af fraværperioden for selvstændige erhvervsdrivende eller</p> <p>3) i anledning af graviditet, barsel eller adoption eller ved børns alvorlige sygdom, jf. lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselloven).</p>		
<p>§ 30. En lønmodtager, som</p>		

<p>ikke får udbetalt fuld løn under sygdom, har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i 21 kalenderdage fra 1. fraværsdag. Arbejdsgiverperioden på 21 kalenderdage forlænges ikke, selv om der i perioden forekommer søgnehellidage, fridage, arbejdskonflikt el.lign., der kan afbryde udbetalingen af sygedagpenge.</p> <p><i>Stk. 2. - - -</i></p>		
<p>§ 56. En arbejdsgiver kan ved aftale med en lønmodtager opnå ret til fra kommunen at få refusion med et beløb, der svarer til de sygedagpenge, som lønmodtageren har ret til fra arbejdsgiveren i de første 21 kalenderdage af sygefraværet. Refusionen kan dog højst ske med det beløb, som lønmodtageren har ret til efter § 50, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En aftale efter stk. 1 kan indgås,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) når lønmodtagerens sygdomsrisiko er væsentligt forøget på grund af en langvarig eller kronisk lidelse og fraværet på grund af lidelsen skønnes at medføre mindst 10 fraværsdage inden for 1 år, 2) når lønmodtageren skal indlægges eller behandles ambulantly på sygehus eller tilsvarende behandlingsinstitution og indlæggelsen eller behandlingen var besluttet på ansættelsestidspunktet, eller 3) når arbejdsgiveren under det bestående arbejdsforhold allerede har udbetalt sygedagpenge eller løn i 21 kalenderdage for samme lidelse inden for de seneste 12 måneder 		

før indlæggelsen eller behandlingen.		
<p>§ 61. Arbejdsgiveren afholder udgifterne til sygedagpenge i de første 21 kalenderdage af en fraværsperiode under sygdom, jf. dog § 62, stk. 1.</p>		
<p>§ 40. En arbejdsgiver, der udbetaler løn under en lønmodtagers sygefravær, skal anmelde fraværet til lønmodtagerens opholdskommune senest 4 uger efter 1. fraværsdag, hvis fraværet strækker sig ud over den periode, hvori arbejdsgiveren har pligt til at udbetale sygedagpenge. <i>Stk. 2. - - -</i></p>		<p>2. § 40, stk. 1, affattes således: ”En arbejdsgiver, der udbetaler løn under en lønmodtagers sygefravær, skal anmelde fraværet til lønmodtagerens opholdskommune senest 4 uger efter 1. fraværsdag, hvis fraværet strækker sig ud over 21 kalenderdage.”</p>
		<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p style="text-align: center;">Loven træder i kraft den 2. januar 2012.</p>
		<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p><i>Stk. 1.</i> Uanset § 24, stk. 2, nr. 1 og 2, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, skal der ved beregningen af sygedagpengeperioden efter § 24, stk. 1, eller § 25, stk.1, i lov om sygedagpenge, ikke medregnes de dage, der ligger før den 2. januar 2012, og for hvilke der er udbetalt sygedagpenge eller løn fra arbejdsgiveren i de første 21 kalenderdage af sygefraværsperioden, eller udbetalt sygedagpenge fra kommunen i de første 21 kalenderdage af sygefraværsperioden for lønmodtagere.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 56, stk. 2, nr. 3, i lov om sygedagpenge, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse på sager, hvor anmodning om kommunens godkendelse af en</p>

	<p>aftale efter lovens § 56 er indgivet før den 2. januar 2012. Disse sager behandles efter de hidtil gældende regler.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p><i>Stk. 1.</i> Uanset § 14, stk. 2, nr. 3 og 4, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner indgår de kommunale merudgifter for kommunerne som arbejdsgivere, der følger af § 1, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til kommunerne.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Uanset § 3, stk. 2, nr. 3 og 4, i lov om regionernes finansiering indgår de regionale merudgifter for regionerne som arbejdsgivere, der følger af § 1, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til regionerne.</p>